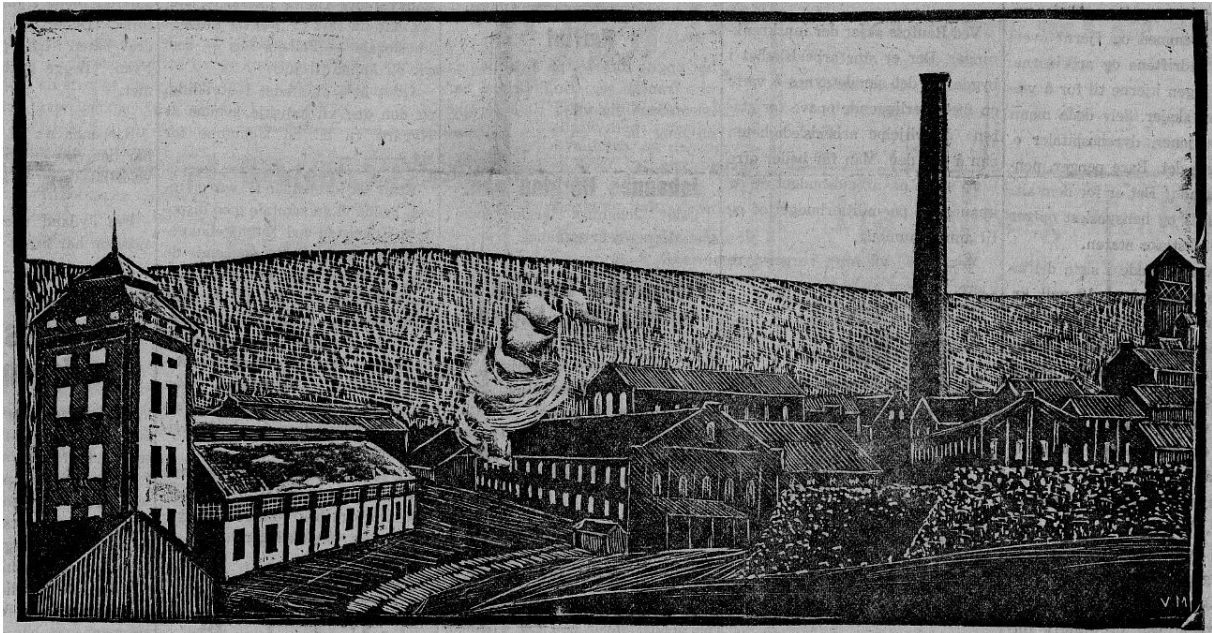
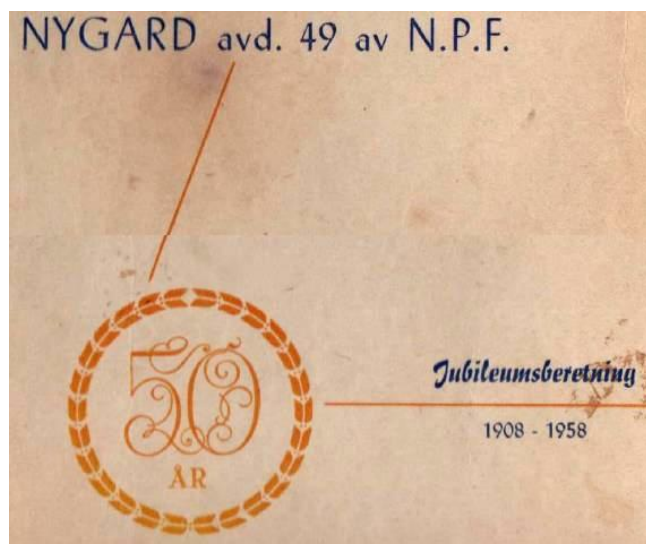

Nygard avd. 49 av N.P.F.

Fagforeningen i Toten Cellulosefabrikk ble stiftet den 11. april 1908. Det hadde tidligere blitt gjort flere mislykkede forsøk på å danne en forening. Disse ble sterkt motarbeidet av ledelsen. De som stilte seg i spissen løp en stor risiko. Ifølge Johan Stensrud, som begynte ved Toten Cellulose 1. september 1908, ble «synderne» fjernet omgående. (OA 13. juni 1957). Våren 1908 lyktes det endelig å samle om lag to tredjedeler av bedriftens arbeidere uten at det ble avslørt. Det ble snarest innkalt til møte i Hundalens Arbeidersamfund, hvor det første styret ble valgt. Karl Gulliksen ble valgt til foreningens første formann.

Foreningen ble tilmeldt Norsk Arbeidsmannsforbund med 82 medlemmer under navnet Toten Cellulose-arbeidsmandsforening. Årene som fulgte var preget av arbeidskonflikter knyttet til arbeidstid og lønnsforhold. Norsk Papirindustriarbeiderforbund ble stiftet i juli 1912. I mai 1914 ble foreningen i Toten Cellulosefabrikk tilsluttet det nye forbundet under navnet Nygard avd. 49 av N.P.F.

Behovet for lokale til foreningens møter meldte seg tidlig. Tanken om å bygge et «folkets hus» ble lansert allerede i 1913. Men så kom 1. verdenskrig. På grunn av sterk prisvekst og dyrtid måtte planene legges til side. Etter krigen ble det også svært vanskelige tider med lønnsnedslag, ledighet og store arbeidskonflikter. Dette førte til at realiseringen av byggeprosjektet først fant sted etter årsmøtet i 1925, hvor byggekomiteen, den fjerde i rekken, ble nedsatt. Åpningsfesten ble holdt 2. januar 1926.

Byggingen var et stort økonomisk løft for foreningen. Kjærkommen støtte ble mottatt fra Brusveen Jern & Metall og bedriften. Huset ble et viktig samlingssted for lokalsamfunnet, og utleie av lokaler og også kinodrift, bidro til å holde driften i gang. I februar 1933 ble Folkets Hus totalskadd i brann. Ved hjelp av forsikringsutbetaling og nye lån ble huset gjenoppbygd. Allerede i desember samme år kunne det nye bygget tas i bruk.

Despotiet forsøker sig ved Toten cellulosefabrikk.

Litt av hvad fagforeningen må ta sig av.

Forskjellige arbeidere fra Toten cellulosefabrikk har i det senere fortalt oss forskjellige ting som tyder på at fabrikkens disponent må være grepet av et sant despoti.

Som det vil erindres, blev 7—8 arbeidere opsagt i høst. Et par av dem hadde vært i bedriftens tjeneste i 30 år.

Fagforeningen grep da inn. Den gjorde bare en høflig forestilling for herr disponenten, men dens argumentasjon var så pass god at *samtlig*e arbeidere blev gjeninn-tatt.

Forleden hendte et lite uhell under arbeidet. En pumpe på en maskine gikk i stykker, hvorved en del masse gikk på gulvet. Et slikt uhell kan hende uten noe menneskes skyld. Ved bruk slites jo all ting, og går noe i stykker, skjer det helst når det brukes.

Men i dette tilfelle dikterte herr disponenten 14 dagers skoft for mannen som paste maskinen.

— Nei, sa fagforeningen. Den «straffeksisen» må tas tilbake til uhellets årsak er bragt på det rene. I motsatt fall blir plassen blokkert fra i morgen.

Herr disponenten mukket litt, men han fant det dog til slutt klokkest å bite i det sure eple og ta sin straffebestemmelse tilbake.

Slikt svir. Men nyttårsaften skulde de hersens arbeiderne få undgjelde. Vær så god å arbeide til klokken 10 i kveld.

Nei, sa de. Det er høitidsaften, og vi slutter kl. 5.

Der stod hardt mot hardt. Herr disponenten vilde endelig ha bragt på det rene hvem som har makten ved Toten cellulosefabrikk.

Nå, arbeidet sluttet klokken 5, etter det skulde maktforholdet være klart, foreløbig.

Det er vel også et spørsmål om norsk lov hjemler en disponent adgang til å tvinge arbeiderne til å fortsette en høitidsaften, når der ikke er tvingende grunn til det.

Der var en gang et godt forhold mellem Toten cellulosefabrikks arbeidere og dens ledelse, men skal dette forhold ikke forskjertses, må herr disponenten ta skjelen i en annen hånd enn han i det senere har holdt den i.

Despotiets tid er forbi.

Oppland Arbeiderblad 5. januar 1926

Folkets Hus i Hunndalen innvies 2. nyttårsdag.

Oppland Arbeiderblad 24.12.1925

**Da Folkets Hus
i Hunndalen brente.
Assuransen dekker neppe skaden.
Huset gjenoppbygges.**

Oppland Arbeiderblad 7. februar 1933

Medlemmer av foreningen var også aktive i dannelsen av Vardal arbeiderparti i 1913. Lokalt var fagforeningen i Toten Cellulose sentral i det sosialdemokratiske organisasjonsarbeidet både før og etter 2. verdenskrig.

Okkupasjonstiden under verdenskrigen var en vanskelig tid for foreningen. Faglige og politiske organisasjoner ble underlagt tysk diktatur og eiendommer ble beslaglagt. Folkets Hus ble besatt av et tysk kompani. Foreningens arbeid ble hemmet av tysk inngripen. Lønnsreduksjoner, oppsigelser og driftsinnskrenkninger var alminnelig.

Fra avdelingens 50-års jubileum i 1958

Etter krigen kom fabrikken og foreningsarbeidet etter hvert tilbake i normal drift og arbeidere som hadde blitt oppsagt kom tilbake i arbeid. Viktige saker for foreningen i dens først femti år var lønnsforhold, arbeidstid og krav om betalt ferie. I takt med den generelle velstandsøkningen i samfunnet etter krigen, ble det en rivende utvikling på alle disse områdene helt fram mot nedleggelsen av bedriften i 1981.

Etter hvert som bedriftsdemokratiet vokste fram ble også dette en viktig arena for avdelingen. Tillitsmannsapparatet ble trukket stadig mer med i beslutningsprosessene i den daglige driften og også gjennom ansattes styre-representasjon.

De siste årene fram mot 1981 ble preget av kampen for å bevare arbeidsplassene og forhindre nedleggelse av bedriften.

Politisk punkt-streik kan lamme hele fylket onsdag

Store deler av arbeidslivet i Oppland fylke kan bli lammet onsdag i neste uke i forbindelse med politiske punkt-streiker. Bakgrunnen for aksjonene er vedtakene om å legge ned både Toten Cellulosefabrik i Gjøvik og Mesna Kartonfabrik i Lillehammer.

Oppland Arbeiderblad 22. november 1980

Styremøte i Toten Cellulosefabrikk. Fra venstre: Karl Ander, fabrikkssjef, Knut Øivind Jarem, teknisk direktør Saugbrugsforeningen, Fr. Prydtz, direktør Norsk Hydro, Øyvind Nossen, direktør Saugbrugsforeningen, UlfPaus, direktør Norsk Hydro, Rolf Ekrem, valgt av de ansatte, styremedlem, direktør Norsk Hydro, Rolf Stensby, valgt av de ansatte, styremedlem og Jelstad, kontorsjef

Følgende har fungert som foreningens formenn i de forløpne 50 år.

Karl Gulliksen, Hans Hansen, Aksel Pettersen, Aksel Andersen, Petter Nikolaisen, Oskar Olsen, Andrias Berg, Johan Kjælsrud, Hans Sørsum, Johan Stensrud, Ingvald Hansen, Otto Gundersen, Even Fjordvang, Marius Slåttum, Hans Nymoen, Petter Pettersen, Erling Åslund, Halvard Stensli og Henry Hansen.

Odd W. Jacobsen, Rolf Ekrem og Oskar Granum

Styret i jubileumsåret 1958

Oskar Marthinsen, formann, Kåre Bjerke, varaformann, Erling Åslund, kasserer, Johan Andersen, sekretær, og Magnus Solberg, Ole Ellingsen og Magne Engen, styremedlemmer.

Bedriftsklubben ved Toten Cellulosefabrikk bygde i 1925 Folkets Hus i Hunndalen. Dette brant i 1933, men ble raskt gjenoppbygget.

KLUBBAVISA

Nr. 1 — 1975

Nygard avd. 49

1. årgang

VI FORSØKER

Rolf Ekrem har
ansvaret for avisa.

Årsmøte i Nygard avd. 49 vedtok som kjent å gi ut ei medlemsavis i vår forening med 4 nummer pr. år og undertegnede ble valgt til å stå som ansvarlig for avisa.

Det er derfor med en viss spenning jeg nå kan presentere det første nummeret.

Behovet for et kontaktorgan mellom medlemmer og styret. — ved siden av medlemsmøtene — er noe en lenge har følt savnet av. Lang arbeidsvei, skiftarbeide, osv. er med på å hindre at all informasjon når fram til samtlige medlemmer.

Med avisa har en tenkt å bøte på noe av det. Her vil styret kunne gi en orientering om det som rører seg i foreninga. — men like viktig — her kan medlemmene gi uttrykk for sine tanker og meninger. Det være seg sine lønns- og arbeidsforhold, miljøspørsmål, eller andre ting som er av betydning for vår trivsel på arbeidsplassen. Kort sagt, alt av interesse for seg selv og andre.

En skal heller ikke være redd for å komme med kameratslig kritikk om en mener det er behov for det. Skal en organisasjon være levende trengs aktivitet. — ikke bare av noen få — men av oss alle. Men avisa skal ikke, — og kan ikke erstatte den personlige kontakt som medlemsmøtene gir, disse er og blir de viktigste. Av forståelige grunner vil heller ikke alt og alle vedtak fra disse møtene kunne tas med i avisa.

Skulle nå den avisa vi nå starter opp være med på å gi økt interesse for faglig arbeid på et eller annet område, ja da hadde vi oppnådd noe meget verdifullt. Kanskje ville en da få skutt inn en kile i vår tids overtro, om at det nødvendigvis må være andre som skal ivareta dine interesser. Hvis man — hver på sin kant — bidro med sitt i en positiv bygging av Nygard avd. 49 hadde vi nådd langt, å langt skal vi nå. Avisa er din — Bruk den.

Rolf Ekrem.

Vår bak- grunn

Vår forening ble stiftet så tidlig som den 11. april i 1908. Navnet var den gang Toten Celluloses Arbeidsmansforening og sto tilsluttet Arbeidsmannsforbundet. Først i 1914 ble vår forening tilsluttet Norsk Papirindustriarbeiderforbund og fikk navnet som det har i dag Nygard avd. 49.

Det er i dag ingen igjenlevende av de som var med å stifte vår forening. De første år av foreningens liv var preget av mange og harde arbeidskamper for å bedre arbeidernes kår. Lønns- og arbeidsforhold var elendige, og det rådde direkte nød i mange hjem på grunn av mangel på inntekt til å dekke det behov man hadde.

Det rådde imidlertid et solid samhold i foreningen, og solidariteten vokste seg sterkere og sterkere. Det er vanskelig for oss i dag å forstå hvilke problemer arbeiderne dengang sto overfor, usikre arbeidsplasser, elendig betalt og 12 timers arbeidsskift.

Det var stadige arbeidskamper for å bedre sine kår, men samhold og solidaritet ga resultater, og foreningen vant respekt og anerkjennelse for sin fasthet.

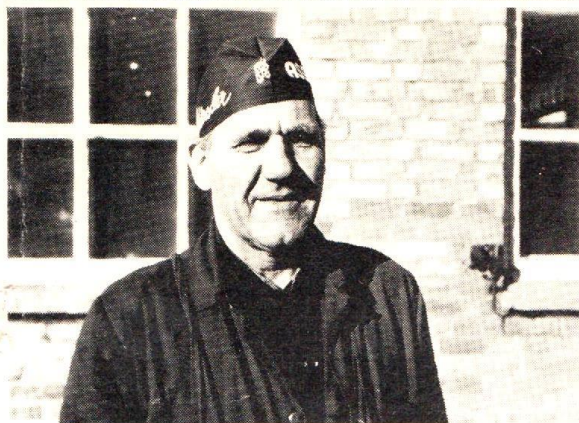
Avdelingen fant på et tidlig tidspunkt nødvendigheten av å ha sitt eget forsamlingshus og allerede på årsmøtet i 1925 ble det vedtatt å gå i gang med bygging av Folkets Hus. Den 2. januar 1926 kunne foreningen offisielt gå til åpning av sitt eget Folkets Hus.

For å skaffe inntekter til husets drift ble det søkt om å få starte Hunndalen Kino, dette ble innvilget, og Hunndalens Kino var i drift til den ble nedlagt i 1970 på grunn av dårlig søkning.

Folkets Hus brant ned i 1933, men ved felles innsats fra foreningens medlemmer ble det gjenoppbygd samme år. Folkets Hus har vært og er fremdeles av stor betydning for den lokale befolkning og for det foreningsliv som drives. Vi har all grunn til å være stolte over å være med å eie ett slikt sted.

Nygard avdeling 49 er bygget på solide grunnpilarer, samhold og solidaritet med alle som kjemper for frihet og ett menneskeverdige liv.

Oskar Granum.

Oskar Granum: Nygard avd. 49 er bygget på solide grunnpilarer.

Vår eiendom Folkets Hus.

KLUBBAVISA

Nr. 2 — 1975

Nygard avd. 49

1. årgang

A.s Toten Cellulosefabrikk.

En skal vokte seg vel for å komme med spådommer om hva fremtiden kan bringe, men når jeg nå gjør det, — har det sin bakgrunn i de siste møtene avholdt i styre og bedriftsforsamlingen ved A.s Toten Cellulosefabrikk.

Utsiktene er ikke lyse for norsk treforedlingsindustri de nærmeste uker og måneder.

Dette gjelder også for TC: vedkommende. Til tross for at lager-kapasiteten er økt ved at det er leid et lagerhus av Borden Kjemi i Tommasdalen og et av Shell i Drammen, er det begrenset hvor mye kapital en kan binde på denne måten. Så paradoksalt det enn høres ut, så er det faktisk det eneste lyspunkt — om en kan kalle det det — at de kanadiske papir- og cellulosearbeidere kan gå til streik under de tarifforhandlingene som nå pågår.

Da vil den Kanadiske eksporten til Europa stoppe opp, og muligheten for vår eksport vil kunne bedres betraktelig. Nei — vi lar det «dyspunktet» være, og ønsker i stedet at de kanadiske arbeidere får gjennomført sine rettmessige tariffkrav, så får vi belage oss på at det vil bli en ekstra stopp — stor eller liten — i nær framtid. Bli i alle fall ikke overrasket om den kommer.

R. Ekrem.

R. Stensby: Kontor til formannen innenfor bedriften, med fast kontortid.

Eget kontor til formannen?

Som vi alle vet har en formanns embete i den senere tid utviklet seg til å bli en heldagsbeskjeftigelse. Og det er ingen unntagelse for vår forening.

Den som har vært med i fagforeningsarbeidet i de siste årene, og fulgt med i utviklingen, må da si seg enig i at vår formann får opprettet et kontor på arbeidsplassen vår, hvor han var å treffe, — skal vi si — to faste dager pr. uke. Dette vil ikke bare være til fordel for ham, men også for våre medlemmer.

Er det noen som har invendinger med dette eller andre som har bedre ideer til en løsning tar sikkert red. imot innlegg om dette.

Rolf Stensby.

Militærsluket i Norge

3,4 milliarder kroner til ekstra våpenkjøp.

72 jagerfly skal kjøpes fra USA. Pris 2,8 milliarder kroner. Raketter til luftforsvaret - 580 millioner kroner. Dette kjøp kommer i tillegg til Norges årlige mili-

tærbudsjett som raskt nærmer seg 4 milliarder kroner.

For det et slikt jagerfly koster kan det bygges 30 daghjem for 1600 barn — eller 190 vanlige hjem.

Eller — For det som bare 2 av jagerflyene koster kunne Regjeringen ha kjøpt A.s Toten Cellulosefabriks hele årsproduksjon av cellulose, sørget for foredling av den til papir, og gitt det bort til uland, hvor det finnes millioner av mennesker som totalt mangler dette gode.

For en fjerdedel av det ett slikt jagerfly koster kunne Regjeringen ha kjøpt vår fabriks nåværende usolgte lagerbeholdning av cellulose å gitt det bort til uland.

For det som noen få av disse jagerflyene koster kunne den norske stat ha kjøpt

hele det nåværende overskuddslager av norsk cellulose og gitt det bort. Samtidig hadde en spart drivstoff og vedlikeholdsutgifter til jagerflyene, og lønn til flygere og til offiserer som leder flyvåpenet.

Eller om man ikke ser seg i stand til å være så generøs, så kunne pengene bindes til å gi langsiktige kreditter til disse land — helst rentefritt, og med avdragsfrihet i noen år.

For det som jagerflyene og rakettene koster, kunne en løse den krisa som papirindustrien i Norge er oppe i, og samtidig løse miljøproblemene som vår industri skaper, — og ennå ville det være igjen flere hundretalls millioner kroner. Si nei til jagerflykjøpet.

Diogenes.

KLUBBAVISA

Vernearbeide
ved T.C.

Nr. 3 - 1975

Nygard avd. 49

1. årg.

Sosialisering?

Blir Norsk Treforedlingsindustri sosialisert? Her A. Gillerhaugen, Renseri.

Samfundets overtakelse av treforedlingsindustrien.

Norsk Papirindustriarbeiderforbund utreder spørsmålet og sender forslag til statsmyndighetene.

Allerede på Norsk Papirindustriarbeiderforbunds 16. ordinære landsmøte i 1967 tok Odd W. Jacobsen opp forslag om å utrede spørsmålet om samfundets overtakelse av treforedlingsindustrien i Norge. Spørsmålet hadde tidlig i 1950-årene vært framme til behandling i Norsk Papirindustriarbeiderforbund, med daværende formann Edvard Stenklev som en drivende kraft. Av flere årsaker lyktes det ikke den gangen å føre saken fram til seier slik vårt forbund ønsket det. Det forslag vår fagforeningstillitsmann Odd W. Jacobsen fremmet, og som landsmøtet i 1967 etter en inngående diskusjon sluttet seg til, hadde denne ordlyden: «Det nye forbundsstyret må se det som en prioritert oppgave sammen med LO å arbeide for å få utredet spørsmålet om samfundets overtakelse av treforedlingsindustrien».

En landsmøteperiode på 4 år gikk uten at forbundets daglige ledelse eller forbundsstyret fulgte opp saken og fikk den utredet. Odd W. Jacobsen tok derfor opp saken på nytt på vårt forbunds 17. ordinære landsmøte i 1971 og fremmet på ny det samme forslag som på landsmøtet i 1967.

Forslaget ble enstemmig vedtatt. Det førte til at det på forbundets 18. ordinære landsmøte som ble holdt i september måned i år, ble lagt fram en utredning om samfunnets overtakelse av treforedlingsindustrien og en juridisk betenkning om saken. Landsmøtet ga sin tilslutning til utredningen og vedtok forbundsstyrets konklusjon, og at utredningen skulle oversendes statsmyndighetene. Konklusjonen slutter slik: «Som det fremgår av denne utredning er det ingen bestemmelser i den norske grunnlov som hindrer Det Norske Storting i å vedta en lov om statlig overtakelse.

Norsk Papirindustriarbeiderforbunds landsmøte ber den norske regjering om å ta denne sak opp til behandling med sikte på å fremme lovforslag i Det Norske Storting om statlig overtakelse av den norske treforedlingsindustri.

I overgangstiden må myndighetene iverksette følgende restriksjoner:

1. Det må ikke iverksettes større strukturendringer i bransjen som fører til bedriftsnedleggelse som rammer arbeidstakere og lokalsamfunnet.
2. Råstoffet må sikres ved vedtakelse av lov om avvirkning og leveringsplikt. Unnlattelse av å etterkomme lovmessig pålegg om avvirkning må føre til statlig overtakelse av disse skogeiendommer.»

Den 6. november d.å. var det innkalt til møte på Folkets Hus for samtlige verneombud ved bedriften. Forbundet og arbeidsgivere var representert med h.h.v. Martinsen og Kitilsen. Bedriftslegen og bedriftshelsesøster deltok også på møtet. Det var vernearbeid rent generelt som ble diskutert.

Vernelederen, verksmester Grøndalen innledet og ønsket velkommen til møtet. Skadestatistikk for TC ble referert og viste at vi pr. 30. oktober i år hadde 21 registrerte skader, til samme tid i fjor var tallet 17. Dette kunne skyldes forskjellige årsaker. Av store skader kan nevnes at en mann fikk ødelagt seg på sidesporet under trekking av vogner i det trekkroken røk. Dette skjedde tidlig på året, og vedkommende er fremdeles sykmeldt på grunn av dette.

Bedriftslegen, bedriftshelsesøster sammen med verneutvalget vil med det første foreta en befaring av bedriften. Muligens vil dette skje før utgangen av året.

Blant de forskjellige ting av verne tiltak som venter på sin løsning er avslag på sveiseverkstedet. Dette har i mange år vært et krav fra sveiserne, og vernelederen sammen med verneombudet på denne avdeling skal nå undersøke alternative løsninger på dette. Får bare tro dette nå blir ordnet. For øvrig er det fra verneutvalgets side et ønske at alle ansatte melder fra om ting de ønsker rettet på ved sin arbeidsplass. Dette kan skje til verneombudet på den enkelte avdeling, eller direkte til vernelederen. La oss alle sammen gå inn for å skape en sunn og trygg arbeidsplass, slik at skadestatistikken neste år viser oss nedgang i skader.

O. G.

Prosenttrekk av Fagforeningens kontingent

Forbundets landsmøte vedtok med overveldende flertall å gå over til prosenttrekk av kontingenten. Prosent satsen ble satt til 1.15 prosent av brutto inntekt pluss avdelingens andel, som hittil har vært kr. 1.00 pr. merke pr. uke i Nygard avd. 49. Det skal fortsatt være frikontingent for syke, skoleelever, og førstegangs militærtjeneste.

Dette vil tre i kraft utpå nyåret.

KLUBBAVISA

Nr. 1 - 1976

Nygard avd. 49

2. årg.

Årsmøte 1976

Valgte tillitsmenn for 1976:

Formann: Oskar Granum. Nestformann: Odd W. Jacobsen, begge gjv. Kasserer: Odvar Åsengen. Sekretær Kåre Hansen, begge ny. Styremedlemmer: Rolf Ekrem, gjv., Stein Rognstad, ny, Frank Lillerud, ny.

Varamenn: Terje Rosenvold, Olav Nygard, Leif Knutsen, alle gjv.

Medlemmer til bedriftsutvalget: Formann, nestform., og sekretæren.

Forsikringsutvalg: Odvar Åsengen, ny, Kolbj. Jensen og Olav Fjeldstad, gjv.

Studieutvalg: Formann Knut Sandberg, gjv., Olav Fjeldstad, gjv., Olav Svingen, gjv., Bjørn Nyhus, gjv.

Revisorer: Knut Sandberg, gjv., Rolf Stensbye, ny.

1. mai komité: Thore Lereng, Olav Nygard, Ole Roen.

Valgkomité: Formann Hans Lønstad, Karstein Solien, Kjell Dahle.

Norsk Folkehjelp: Thorbj. Myrdahl, Alf Bratlie.

Hovedverneombud: Thorbj. Myrdahl, ny. Varamann: Alf Bratlie, ny. Verneombud:

Renseriet, Albert Bjørneødegård, ny, Olav Sølvsberg, gjv.

Kokeriet, Olav Svingen, gjv., Thorbjørn Johansen, ny. Blekeriet, Magne Davidsen, gjv., Frank Linnerud, ny. Pappsalen, Olav Fjeldstad, gjv., Ole Bergum, gjv.

Sidesporet, Asbjørn Dullum, ny. Anlegg-tomta, Marstein Solien, gjv. Mek-verksted, Einar Henriksen, gjv. El-verksted, Henry Granberg, gjv. Klor-Syrehus, Frank Hemingsbye, gjv.

Per Thorstad, gjv.

Fyrhus, Kolbjørn Sveen, gjv.

Niro-lager, Alf Aronsen, gjv.

Sanitet og førstehjelp: Thorbjørn Myrdahl, gjv.

Redaksjonskomité for klubbavisa: Odd W. Jacobsen, Odd W. Stenersen og Stein Rognstad.

Beretning 1975

Avdeling 49 styret har dette året bestått av følgende:

Formann Oskar Granum, nestformann Odd W. Jacobsen, Kass. Rolf Stensbye, sekr. Rolf. Ekrem. Styremedlemmer har vært Odd Stensen, Kåre Hansen og Odvar Åsengen. Varamenn har vært Leif Knutsen, Olav Nygard og Terje Rosenvold. Knut Sandberg som har vært studietillitsmann har også vært medlem av styret.

Det har i løpet av året vært holdt 6 medlemsmøter foruten årsmøtet.

Avstyremøter har det vært holdt 8.

Av styremøter har det vært holdt 8. I tillegg til disse har det vært holdt endel gruppemøter for bl. a. håndverkerne.

Forhandlinger:

De man tradisjonelt forhandler for først etter årsmøtet er håndverkerne, som skal ha sine lønninger justert fortrinnsvis i januar måned. Disse forhandlinger resulterte i at denne

gruppe fikk følgende lønnstillegg: kr. 0.80 i generelt tillegg pr. time, og smusstillegget ble hevet fra 0.85, til 1.05 pr. time. Videre ble det for produksjon over 700 tonn gitt premie på 2 øre, det samme som for produksjonsarbeiderne. Forslaget ble vedtatt.

Umiddelbart etter at disse forhandlinger var avsluttet tok man opp forhandlinger for traktorkjørere, sjåfør, vannfilterpasser, renholdsmann, og vaktmannskapene. Disse fikk følgende tillegg:

Sjåfør, traktorkjørere, vannfilterpasser kr. 0.80. Vannfilterpasser fikk ytterlig 1.— kr. i tillegg for timen. Vaktmannskapene fikk forhøyet sin timelønn til kr. 18.60. I tillegg fikk samtlige som er nevnt ovenfor samme produksjonspremie som gjelder for håndverkerne.

Alfred Skoglund som for tiden er renholdsmann beholder samme lønn som håndverkerne. Videre fikk man den ordning at de som er inne som avløsere når disse arbeider på tomta

har som timelønn den minste tilsikrede over lønningspreiiden, pluss eventuelle tillegg.

Lastebilsjåføren fikk ytterlig et tillegg på kr. 0.26 for førerkort i kl. 2.

Syrehusbetjeningen hadde en prøveordning gående med å ta syre og klortallsprøver, dette ekstraarbeid var kompensert med kr. 0.85 pr. time. Denne ordning ble tatt opp med bedriftsledelsen idet mannskapene her mente det var mer arbeid enn først antatt. Forhandlingene førte til at det ble gitt kr. 1.— pr. time for dette arbeid. Etterbetaling for den tid som var gått siden prøveordningen kom i stand ble avrundet til kr. 350.— til hver. Ordningen ble så vedtatt som en fast ordning.

Mannskapsreduksjoner i løpet av perioden:

Som det ble nevnt i beretningen for 1974 var det på kokeriet foretatt en del omgjøringer, og som allerede i begynnelsen av 1975 førte til at man gikk over til å kjøre kokeriet med to mann på skiftet. Dette startet opp som en prøveordning, og det viste seg å gå svært bra slik at dette nå er blitt en fast ordning. Kompensasjonen her ble 1.50 pr. time til førstekokeren, og kr. 1.10 til annenkokeren, pluss at annenkokeren også har del i godtgjørelsen for avslutningen med kr. 0.15 pr. tonn over 300 t. (Nå for produksjon over 3510 tonn omregnet ferdigtørket pulver).

Som også nevnt i beretningen for 1974 var Blekeriet også under ombygging. Bedriften var tidlig innstilt på å kjøre blekeriet med 1 mann, og etter mange forhandlingsmøter med blekerne gikk de med på å prøve dette. Ordningen med en mann på skiftet ble igangsatt før pinse, og skulle da prøves frem til pinse. Dette gikk stort sett bra, og man fant å kunne fortsette dette fremover som en prøveordning. Dette er ennå ikke vedtatt som en fast ordning, idet blekerne ikke er tilfreds med den kompensasjon de fikk for å gå over til en mann. Bedriftsledelsen har i den forbindelse satt fram forslag om at blekerne i tillegg til sitt passarbeid på blekeriet også tar klortallsprøver av hvert kok, og at det gis ett tillegg til deres timelønn for dette. Det er ikke antydnet noe bestemt beløp for dette, og deres kompensasjon for overgang til en mann på blekeriet er den samme som ble gitt til førstekokeren, kr. 1.50 pr. time. Foreløpig har ikke blekerne vært villig til å ta disse prøvene.

Mannskapsreduksjon i lutavdeligen.

Etter at det ble mindre pulver å pakke kom bedriften den 1. oktober med forslag om reduksjon i mannskapene i pakkeri og lager.

Etter en del forhandlinger ble man enig om følgende mannskapsordning:

KLUBBAVISA

Nr. 1 - 1977

Nygard avd. 49

3. årg.

Vår treforedlingsindustri

Historien om Norsk treforedlingsindustri etter krigen er for mange historien om usikkerhet, det er blitt mange konkurser og tap av arbeidsplasser. I løpet av 15 år er antall bedrifter (cellulose og papir) redusert fra 80 til 59 bedrifter. Antall økonomiske enheter er redusert fra ca. 60 til 40. Giganten «Norske Skog»-industrier har vokst frem, og har betydelige interesser innen Norsk treforedling.

Norske Skog eies av Norges Skogeierforbund, og er i dag en av drivkreftene bak planene om ny stor Cellulosefabrikk på Tofte i Hurum. I kampen om treforedlingen sitter nemlig Norske Skog med et riktig triumfkort! De kan forvalte og styre store deler av den knappe nasjonale ressurs tømmervirke. Treforedlingen er derfor i stor grad blitt en kamp om virke.

Det er vel få som ikke innser nødvendigheten av en viss rasjonalisering av vår industri for dermed å gjøre den mer konkurransedyktig og dermed også en sikrere arbeidsplass.

Arbeidstakernes mening er imidlertid at den rasjonalisering som er foretatt i mange tilfeller er både planløs og vilkårlig, og det er å håpe at vårt forbunds vedtak på landsmøtet sist høst om statlig overtakelse av Norsk Treforedlingsindustri ikke lar vente for lenge på seg.

Hvorfor strukturrasjonalisere?

Både eiere og finansinstitusjoner er nemlig primært interessert i å sikre

sin egen kapital. Derfor er de familie-eide bedrifter interessert i å rasjonalisere for å styrke sin egen bedrift.

De forskjellige konsernene er interessert i å rasjonalisere innenfor konsernet, mens skogeierne og finansinstitusjonene primært vil være interessert i en strukturrasjonalisering av bransjen som helhet.

Den Norske Skogs stadige økende engasjement blir bare understreket i den utredning som sosialøkonom Terje Haugen har laget.

Det er heller tvilsomt om Saugbruk, Union og Follum ville ha gått med i Hurum-prosjektet dersom det ikke hadde vært fordi at Norske Skog sitter med selve kaka (råstoffet) i sine hender. En kan derfor lure på hvordan det vil gå med de mindre cellulosefabrikker i framtida.

En utvikling som tjener samfunnet

Er det sikkert at en utvikling som tjener de «stores» behov for kapitalavkastning nødvendigvis tjener samfunnet som helhet?

Nei mener papirarbeiderne. Ikke bare de privatøkonomiske, men også de samfunnsøkonomiske vurderinger må inn i bildet når bransjens struktur og framtid skal vurderes. Derfor må samfunnet skaffe seg kontroll og styring med utviklingen, både av selve industrien og fordelingen og forvaltningen av den meget nasjonale ressurs, nemlig tømmeret, mener de.

S. Rognstad.

STEMPLING

Allerede høsten 1976 tok Nygard avd. 49 opp spørsmålet om fritak for stempling for samtlige ved bedriften. Kravet som ble oversendt bedriften hadde følgende ordlyd:

Det er i den senere tid blant de arbeideransatte ved bedriften konstantert en stadig økende misnøye med den forskjellsbehandling som kommer til uttrykk ved at funksjonærer ved bedriften ikke behøver stemple når de kommer og går, i motsetning til de arbeideransatte. Avdeling 49 har i styremøte i dag behandlet dette forhold, og ber om et møte snarest hvor saken tas opp.

Vårt krav i den anledning er:

Alternativ A: All stempling opphører fra 1. jan. 1977.

Alternativ B: Det innføres stempling for samtlige ansatte fra samme dato. (Fabrikksjefen unntatt).

Bakgrunn for dette er den misnøyen som har bredt seg ved at noen ansatte er fritatt for stempling mens andre må. Dette er en forskjellsbehandling av de ansatte ved Toten Cellulosefabrikk som Nygard avd. 49 mener bør opphøre.

Nygard avd. 49 hadde som en ser satt frist til 1. jan. 1977 for gjennomføring av vedtaket. Grunnen til at dette er blitt utsatt er at det skulle behandles i bedriftsutvalget og at bedriftsledelsen ønsket å legge det fram for alle de berørte grupper ved bedriften. At bedriftsledelsen velger å kalle dette kravet for en aksjon fra Nygard avd. 49 bør falle for sin egen urimelighet. Vi er alle ansatte ved bedriften og har derfor de samme rettigheter og plikter når det gjelder arbeidstid og overholdelse av denne. Vårt ønske med kravet er at alle blir vist den samme tillit og at den forskjellsbehandling som har funnet sted opphører.

Nytt lønssystem ved TC

Spørsmål om overgang til nytt lønssystem ved Toten Cellulose er blitt reist av bedriften, og en ønsker at dette gjøres gjeldende så raskt som mulig.

Forslaget er blitt drøfta i foreningens styre som ikke har så mye å innvende mot det. Men et ufravikelig krav er at alle som blir berørt av forslaget skal tjene på en omlegging.

Forslaget vil bli mangfoldiggjort og delt ut på de forskjellige avdelinger.

KLUBBAVISA

Nr. 2 - 1977

Nygard avd. 49

3. årg.

PERMITTERING!

Permitteringer ved Toten Cellulosefabrikk.

I en tid da Toten Cellulosefabrik i likhet med norsk treforedlingsindustri forøvrig — sliter med store økonomiske problemer, bl. a. på grunn av betydelige investeringer i miljøvernsektoren, — som staten har pålagt oss — og med en lavkonjunktur en må langt tilbake i tida for å finne maken til, bestemmer den svenske regjering seg for å devaluere den svenske krona med 10 prosent. Dette kan synes å slå beina fullstendig unna vår industri. Selv om den norske krona samtidig ble devaluert med 5 prosent vil vår konkurranseevne vis a vis Sverige — som er vår viktigste konkurrent — svekkes ytterligere.

Fremtidsutsiktene er derfor ikke de beste så langt en til nå har oversikt over. Det skal bli interessant å se hvilken støttetiltak staten vil komme med, noe de må om vi skal holde oss på bena.

Men uansett hvilken støtte som vil bli gitt — permitteringer i høst kommer en ikke utenom. Det er grunn til å tro at permittering vil bli gjort gjeldende fra midten av november måned, men med et forsøk på å holde Totenavdelingen igang. Den første permitteringen vil sannsynlig få en

varighet av 14 dager, men en skal ikke så bort fra at det vil bli flere korte permitteringer utover vinteren og våren.

På cellulosemarkedet har forholdene tilspisset seg ytterligere den senere tiden. Til tross for betydelige produksjonsinnskrenkninger i Norden ble lagrene kun redusert med 227 000 tonn i første halvår i år til 1 760 000 tonn. Lagrene i Nord-Amerika gikk imidlertid tilsvarende opp, så fremdeles er det lagret ca. 3 mill. tonn i Norden og i Nord-Amerika. Presset fra Nord-Amerika på de europeiske markedene tiltar stadig, og de har nå nesten 60 prosent av det europeiske markedet eller ca. 20 prosent mer enn normalt. Prismessig ser det ut til at det er umulig å konkurrere med Nord-Amerika på grunn av det lave omkostningsnivå der og da spesielt på tømmer. I første halvår i år hadde Toten Cellulose en nedgang i produksjonen på 20 prosent sammenlignet med første halvår i fjor. Hva leveranser angår så hadde Toten Cellulose en nedgang på 27 prosent og et lager på 25 prosent av en antatt årsproduksjon.

Alt tyder på at de vanskeligheter som har preget utviklingen hittil i

Prosentberegning av fagforeningskontingenten

Fra og med første hele lønnsperiode etter 1. juli i år har prosentberegning av fagforeningskontingenten blitt gjennomført for alle forbundets medlemmer.

I den anledning må vi se på hva det nye systemet vil bety for hver enkelt av oss.

Det blir sagt at det først og fremst vil bli en riktig fordeling av kontingenten idet den enkelte skal betale kontingent i forhold til sin fortjeneste. Med andre ord så vil vi få en solidarisk kontingentform mener de.

Dette må jeg si meg uenig i, for det blir jo skiftarbeiderne det går verst utover, idet de skal trekke fra bruttolønn. Skifttillegget skulle vært holdt utenfor denne ordningen. Hadde det vært riktig skulle det bare ha vært trekt fra grunnlønnen etter min mening.

Skifttillegget har vi jo for at vi har ubekvem arbeidstid. En kan nå si det så hardt som at skiftarbeiderne betaler en «straffekontingent» bare fordi de har ubekvem arbeidstid. Jeg synes ikke akkurat dette er en så veldig solidarisk kontingentform, men — men.

IRR.

år vil fortsette og delvis forsterkes resten av året.

Som en følge av svikt på cellulose-siden er totanin-produksjonen 20 prosent lavere enn på samme tid i fjor. Dette er dypt beklagelig da en på grunn av dette ikke kan dekke etter-spørselen fra våre kunder, noe som kan få konsekvenser for vårt kunde-forhold på litt lengere sikt. Noe håper en å rette opp når det nye lutfortregningssystemet på kokeriet blir satt i drift, da vil gjenvinningsgraden for lut økes fra nuværende ca. 60 prosent til ca. 90 prosent d.v.s. med opp i mot 50 prosent. Av denne grunn vil en også forsøke å holde totanin-avdelingen igang under permittering ved resten av bedriften.

Vell, når utsiktene er som mørkest, går det vel snart bare en vei — oppover.

Rolf Ekrem.